

EUROOPAN
KOMISSIO

Strasbourg 12.4.2016
COM(2016) 198 final

2016/0107 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

**direktiivin 2013/34/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tiettyjen yritysten ja
sivuliikkeiden tuloverotietojen ilmoittamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{ SWD(2016) 117 final }
{ SWD(2016) 118 final }

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Terveet sisämarkkinat tarvitsevat oikeudenmukaisen, tehokkaan ja kasvua edistävän yhtiöverojärjestelmän, joka perustuu periaatteeseen, jonka mukaan yritysten on maksettava verot siihen maahan, josta voitot ovat peräisin. Aggressiivinen verosuunnittelu heikentää tätä periaatetta. Suurin osa yrityksistä ei harjoita aggressiivista verosuunnittelua, minkä vuoksi ne ovat epäedullisessa kilpailuasemassa tällaista suunnittelua harjoittaviin yrityksiin verrattuna. Erityisesti pienet ja keskisuuret yritykset (pk-yritykset) kärsivät tästä ilmiöstä.

Veronkierron ja aggressiivisen verosuunnittelun torjunta kansainvälisellä ja unionin tasolla on Euroopan komission ensisijainen poliittinen tavoite. Osana laajempaa EU:n oikeudenmukaista ja tehokasta yhtiöverojärjestelmää koskevaa strategiaa¹ julkinen valvonta voi auttaa varmistamaan, että voittoa verotetaan tosiasiallisesti siellä missä ne ovat syntyneet. Julkinen valvonta voi vahvistaa yleistä luottamusta ja vahvistaa yritysten yhteiskuntavastuuta, kun ne osallistuvat hyvinvoinnin tukemiseen verojen maksun muodossa siinä maassa, jossa ne toimivat. Lisäksi se voi myös edistää entistä paremmin tietoon perustuvaa keskustelua verolainsäädännön mahdollisista puutteista.

Komissio esitti maaliskuussa 2015 oikeudenmukaisempaa yhtiöverojärjestelmää koskevassa toimintasuunnitelmassaan (COM(2015) 302) kattavan luettelon aloitteista. Osana toimintasuunnitelmaa seurannutta verojen kiertämisen estämistä koskevaa pakettia² se esitti, että EU panee täytäntöön toimenpiteen 13 veropohjan rapautumisen ja voitonsiirtojen torjumista koskevasta OECD:n toimintasuunnitelmasta, jota G20-ryhmä tukee (Base Erosion and Profit Shifting – BEPS). Tämän seurauksena veroviranomaiset saavat monikansallisilta yrityksiltä maakohtaiset raportit maksetuista tuloveroista, mikä mahdollistaa paremman verolakien noudattamisen.

G20-ryhmästä ja muualta tulleiden pyyntöjen mukaisesti yritysten on oltava avoimempia, jotta voidaan julkisesti valvoa, maksetaanko verot siellä missä voitot syntyvät. Tässä ehdotuksessa edellytetään, että monikansalliset yritykset esittävät julkisesti kertomuksen maksamistaan tuloveroista ja veroihin liittyvistä tiedoista. EU:ssa tai sen ulkopuolella päätoimipaikkaa pitävien monikansallisten yritysten, joiden liikevaihto on yli 750 miljoonaa euroa, on noudatettava avoimuutta koskevia lisävaatimuksia. Ensimmäistä kertaa paitsi eurooppalaisilla yhtiöillä, myös muilla kuin eurooppalaisilla monikansallisilla yhtiöillä, jotka harjoittavat liiketoimintaa Euroopassa, on samat raportointivelvoitteet.

Kolmansien maiden lainkäyttöalueet, jotka eivät noudata kansainvälisiä verotusalan hyvän hallintotavan standardeja, luovat erityisiä tilaisuuksia veronkierrolle ja verovilpille. Jos monikansallisilla yrityksillä on toimintaa sellaisilla lainkäyttöalueilla, olisi sovellettava erityisiä avoimuusvaatimuksia.

Tässä ehdotuksessa keskitytään konserneihin, joiden maailmanlaajuinen konsolidoitu nettoliikevaihto on yli 750 miljoonaa euroa, maailmanlaajuisen verotuksen avoimuutta koskevan OECD:n aloitteen soveltamisalan mukaisesti. Ehdotuksessa ei aseteta mitään

¹ Ks. Euroopan komission [yhtiöverotusta koskeva toimintasuunnitelma](#), kesäkuu 2015. Ks. myös Euroopan komission [verojen kiertämisen estämistä koskeva paketti](#), tammikuu 2016.

² Komission ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla.

velvoitteita pienille ja keskisuurille yrityksille³. Se on oikeasuhteinen soveltamisalan ja ilmoitettavien tietojen osalta asianomaisille yrityksille sääntöjen noudattamisesta aiheutuvien ja muiden kulujen rajoittamiseksi, eikä sillä vaaranneta niiden kilpailukykyä tai altisteta niitä tarpeettoman kaksinkertaisen verotuksen riskeille. Se sopii G20:n ja OECD:n tukemaan monenväliseen lähestymistapaan. Komissio jatkaa ennakoivaa työskentelyä näiden ongelmien voittamiseksi kaikkien asiaan liittyvien kansainvälisten kumppaneiden kanssa.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Tämä ehdotus täydentää yritysten nykyisiä tilinpäätösraportointivaatimuksia, eikä se muuta niitä esimerkiksi tilinpäätösten osalta.

Tämä ehdotus ei muuta niitä sääntöjä, joita jo sovelletaan muiden kuin taloustietojen raportointiin ja alakohtaiseen maakohtaiseen raportointiin pankkialalla⁴ sekä kaivannais- ja puunkorjuuteollisuudessa⁵. Se sisältää kuitenkin poikkeuslausekkeen, jotta vältetään kaksinkertainen raportointi pankkialalla, jota EU:n pankkilainsäädännön tiukat julkisen raportoinnin säännöt jo nyt koskevat.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Sen jälkeen, kun G20-ryhmä vahvisti OECD:n laatiman toimintasuunnitelman veropohjan rapautumisen ja voitonsiirtojen torjumiseksi, tammikuussa 2016 esitetyssä verojen kiertämisen estämistä koskevassa paketissa⁶ edellytetään, että erittäin suuret monikansalliset yritykset ilmoittavat maakohtaiset raportointitiedot veroviranomaisille. Veroviranomaisille ilmoitettuja tietoja ei saa julkistaa. Verojen kiertämisen estämistä koskevassa paketissa oleva maakohtainen raportointivelvoite on väline, joka auttaa veroviranomaisia kohdentamaan verotarkastuksia ja varmistamaan säännösten noudattaminen.

Tämä ehdotus täydentää ehdotusta verojen kiertämisen estämistä koskevaksi paketiksi, mutta sillä on eri tavoite. Se edellyttää, että samat monikansalliset yritykset julkistavat tietyt veroviranomaisille toimitetut tiedot.

Tämä ehdotus tukee yritysten yhteiskuntavastuuta sekä kasvua ja työpaikkoja koskevia EU:n politiikkoja. Ehdotus on vastaus Euroopan parlamentin pyyntöihin ottaa käyttöön yritysten tuloveroa koskeva maakohtainen raportointi.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

SEUT-sopimuksen 50 artiklan 1 kohta on asianmukainen oikeudellinen perusta tälle aloitteelle, koska sillä muutetaan kyseiseen artiklaan perustuvaa direktiiviä.

³ Poikkeuksen muodostavat EU:n ulkopuolisten monikansallisten konsernien keskisuuret tytäryritykset ja sivuliikkeet, joiden konsolidoitu liikevaihto ylittää 750 miljoonaa euroa. Niihin sovellettaisiin raportointivaatimuksia.

⁴ Direktiivi 2013/36/EU oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta (89 artikla).

⁵ Direktiivi 2013/34/EU (10 luku).

⁶ Komission ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Jatkuvasti maailmanlaajuisesti yhdentyvässä ja digitalisoituvassa taloudessa yritykset ja tuotannon arvoketjut piittaavat yhä vähemmän kansallisista tai edes alueellisista rajoista. Veropolitiikka ja -hallinto ovat kuitenkin ensisijaisesti jäsenvaltioiden vastuulla. Lukuisten verosuunnittelurakenteiden ja siirtohinnoittelujärjestelyjen rajatylittävän luonteen vuoksi monikansalliset yritykset voivat helposti siirtää veropohjansa lainkäyttöalueelta toiselle unionissa tai sen ulkopuolella. EU:n tasoinen toiminta on siksi perusteltua toissijaisuusperiaatteen mukaisesti, jotta voidaan puuttua aggressiivisessa verosuunnittelussa ja siirtohinnoittelujärjestelyissä esiintyvään rajatylittävään ulottuvuuteen.

- **Suhteellisuusperiaate**

Tämä aloite perustuu suurelta osin G20-maiden saavuttamaan kansainväliseen konsensukseen soveltamisalan ja sisällön osalta. Sillä varmistetaan, että julkisen avoimuuden tuomien hyötyjen sekä vahvan ja vankan eurooppalaisen talouden tarpeen välillä vallitsee oikea tasapaino. Tällä aloitteella vastataan asianomaisten osapuolten esittämään huoleen, joka koskee vääristymiä sisämarkkinoilla, vaarantamatta kuitenkaan EU:n kilpailukykyä. Sen ei ole tarkoitus aiheuttaa tarpeetonta hallinnollista raskautta yrityksille, ylimääräisiä veroristiriitoja tai kaksinkertaisen verotuksen vaaraa. Se on rajoitettu vain siihen, mikä on tarpeen avoimuuden lisäämistä koskevan tavoitteen saavuttamiseksi.

- **Toimintatavan valinta**

Kun otetaan huomioon oikeusperusta ja aloitteen vahva yhteys yritysraportointiin, mukaan lukien muiden kuin taloudellisten tietojen raportointiin, ehdotetaan muutosta tilinpäätösdirektiiviin.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarviointit/toimivuustarkastukset**

Tällä ehdotuksella otetaan käyttöön maakohtainen raportointi, joka on uutta useimmille toimialoille. Samankaltaisia raportointivaatimuksia on otettu käyttöön pankkitoiminnassa, puunkorjuun alalla ja kaivannaisteollisuudessa. Pankkien julkaisema maakohtainen raportointi tuli voimaan vuonna 2015. Siitä saatu näyttö osoittaa sen olevan käyttökelpoinen väline, jonka avulla voidaan arvioida, maksetaanko verot siellä missä voitot syntyvät.

- **Kuulemiset**

Komissio järjesti laajan kuulemisen kesä–joulukuussa 2015, ja sai kommentteja yli 400 vastaajalta, joiden joukossa oli yrityksiä, työmarkkinajärjestöjä, valtiosta riippumattomia järjestöjä, yksityishenkilöitä ja ajatushautomoita. Tiivistelmä kuulemisesta on saatavilla Euroopan komission verkkosivuilla⁷. Lisäksi komissio on saanut yksittäisen tietojenvaihdon, erillisten tapaamisten ja korkean tason pyöreän pöydän kokouksen⁸ avulla lisätietoa haasteista, mukaan luettuna yritysten tuloveron alan julkisen avoimuuden lisäämiseen liittyvät hyödyt ja riskit. Kaikki esitetyt huomautukset on tutkittu tarkkaan ja otettu huomioon.

Enemmistö kuulemiseen vastanneista yksityishenkilöistä edellytti, että EU johtaa keskustelua ja tarvittaessa menee maakohtaista raportointia koskevia nykyisiä kansainvälisen tason

⁷ Euroopan komissio, [tiivistelmä vastauksista julkiseen kuulemiseen, jossa arvioitiin mahdollisuuksia lisätä avoimuutta yritysten tuloverojen alalla](#), tammikuu 2016.

⁸ Pyöreän pöydän keskustelu, jossa komission jäsenet Dombrovskis, Hill ja Moscovici tapasivat lukuisia sidosryhmiä (1. lokakuuta 2015).

aloitteita pidemmälle. Kansalaisjärjestöt ja ammattiliitot olivat yleisesti ottaen samaa mieltä. Toisaalta useimpien yritysten mielestä ei ole tarpeen mennä pidemmälle kuin panna EU:n tasolla täytäntöön G20:n/OECD:n BEPS-toimintasuunnitelma, jossa vaaditaan toimittamaan maakohtainen raportti vain veroviranomaisille.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Komission yksiköt pitivät kokouksen verotusalan hyvän hallintotavan foorumin kanssa verotuksen avoimuudesta 24. syyskuuta 2015⁹. Komission yksiköt tekivät tutkimustyötä ja mm. tilasivat PwC:ltä vuonna 2014 tutkimuksen¹⁰ maakohtaisen raportoinnin mahdollisista taloudellisista seurauksista pankeille. Tiivistelmäraportti Euroopan komission tämän aloitteen tueksi järjestämistä kaikista kuulemisista on saatavilla Euroopan komission verkkosivuilla.

- **Vaikutustenarviointi**

Ehdotukseen liitetään vaikutustenarviointi, joka sai myönteisen vastaanoton sääntelyntarkastelulautakunnasta. Lautakunnan lausunnon jälkeen vaikutusten arviointia on parannettu monin tavoin. Ensinnäkin siinä erotetaan paremmin toimenpiteet, joiden tarkoituksena on puuttua suoraan yritysten veronkierron ongelmaan, välillisistä hyödyistä, joita on odotettavissa avoimuuden lisäämisen seurauksena. Toiseksi siinä kehitellään edelleen vapaaehtoisen ilmoittamisen vaihtoehtoa (merkintäjärjestelmä). Kolmanneksi arvioitujen vaikutusten arviointi on selvästi erillään muista veronkierron torjuntaan tähtäävistä toimenpiteistä, jotka sisältyvät perusskenaarioon.

Tänään esitetty ehdotus perustuu vaikutustenarvioinnissa parhaaksi arvioituun vaihtoehtoon, joka on julkinen maakohtainen raportointi maailmanlaajuisista toimista EU:n jäsenvaltioittain eriteltynä ja EU:n ulkopuoliset operaatiot yhdistettyinä. Tämä ehdotus koskee kaikkia EU:ssa toimivia ja EU:n ulkopuolisia monikansallisia yrityksiä, joiden konsolidoitu liikevaihto on vähintään 750 miljoonaa euroa ja joilla on toimintaa EU:ssa vähintään toimipaikan muodossa. Ilmoitettavien tietojen tyyppeihin sisältyvät maksetut tuloverot ja kertyneet tuloverot sekä tarpeelliset taustatiedot. Ehdotus poikkeaa vaikutustenarvioinnista kahdella alalla: sitä on parannettu EU:n ulkopuolisia toimia koskevan raportoinnin osalta, sillä EU:n jäsenvaltioihin sovellettavan tasoista yksityiskohtaista arviointia edellytetään myös tiettyjen verotuksellisten lainkäyttöalueiden osalta. Lisäksi ehdotetaan, että kertyneistä voittovaroista on ilmoitettava maakohtaisesti ja että selitystä on haettava konsernitasolla, jos kertyneiden verojen ja tosiasiallisesti maksettujen verojen välillä on eroavaisuuksia.

Yhteiskunnallisten etujen osalta tällä aloitteella vastataan kasvavaan vaatimukseen avoimuudesta monikansallisten konsernien veroasioissa. Se tarjoaa enemmän tietoa käyttökelpoisemmassa muodossa, joten se auttaisi lisäämään yleisön luottamusta verojärjestelmien oikeudenmukaisuuteen.

Taloudellisten vaikutusten kannalta ehdotus ei sisällä merkittävää hallinnollista lisärasitetta, sillä hyvin suurten monikansallisten yritysten on joka tapauksessa toimitettava kattavampaa maakohtaista raportointia veroviranomaisille, kun verojen kiertämisen estämistä koskeva paketti pannaan täytäntöön. Kaikilla EU:ssa toimivilla erittäin suurilla monikansallisilla yrityksillä on sama julkistamisvaatimus riippumatta siitä, onko niiden päätoimipaikka EU:ssa vai kolmannessa maassa. Lisäksi julkisessa maakohtaisessa raportoinnissa esitetään yhdessä asiakirjassa tiedot, jotka ovat jo suurelta osin kunkin jäsenvaltion kaupparekisterissä

⁹ Euroopan komission [verotusalan hyvän hallintotavan foorumi](#).

¹⁰ [CRD IV -paketin puitteissa tehdyn maakohtaisen raportoinnin seurausten arviointia koskeva tutkimus](#), PwC 2014.

käytettävissä. Yritysten kilpailukykyyn ei siksi vaikuteta. Ylimääräisten veroristiriitojen tai kaksinkertaisen verotuksen riski on rajoittunut, koska julkisesti saatavilla olevat verotiedot jaotellaan ainoastaan rajalliselle määrälle verotuksellisia lainkäyttöalueita. Muilla lainkäyttöalueilla tapahtuvista toiminnoista tiedot yleisesti ottaen annetaan kootusti.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Euroopan unionin mikroyrityksille tai pienille yrityksille ei aseteta uusia velvoitteita. Toimenpide kohdistuu vain monikansallisiin yrityksiin, jotka kykenevät parhaiten harjoittamaan verosuunnittelua eli yrityksiin, joiden konsolidoitu liikevaihto on yli 750 miljoonaa euroa. Arvioidaan, että vähintään 6 000 monikansallisen yrityksen olisi laadittava maakohtainen raportti sen vuoksi, että ne ovat aktiivisia EU:n markkinoilla. Näistä noin 2 000 yrityksellä on päätoimipaikka EU:ssa. Se on vain murto-osa yhteensä 7,5 miljoonasta eurooppalaisesta yrityksestä. Jotta voidaan kattaa EU:n ulkopuolisiin maihin sijoittautuneet monikansalliset yritykset, velvoitteita sovelletaan niiden EU:ssa oleviin keskiuuriin ja suuriin tytäryrityksiin tai vaihtoehtoisesti kooltaan vertailukelpoisiin sivuliikkeisiin.

Digitalisoidut kertomukset tekevät niihin pääsyn tai niiden käsittelyn helpommaksi mille tahansa asianomaiselle osapuolelle (oli sitten kyseessä sijoittaja tai kansalaisyhteiskunnan jäsenet). Siksi julkaisemista yrityksen verkkosivulla ei edellytetä. Mitään erityistä muotoa tai kieltä ei määrätä.

- **Perusoikeudet**

Yleisesti ottaen ehdotettu tietojen laajuus on oikeasuhteinen julkisen avoimuuden ja valvonnan tehostamista koskeviin tavoitteisiin nähden. Raportointi perustuu tietoihin, jotka yleensä julkaistaan useimpien EU:ssa sijaitsevien monikansallisten konsernien tilinpäätöksissä.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Tällä aloitteella ei ole talousarviovaikutuksia.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Komissio seuraa politiikan täytäntöönpanoa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Viiden vuoden kuluessa päivästä, jona direktiivi on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä, komissio laatii tätä direktiiviä koskevan arvion.

Arvioinnissa on tarkasteltava ehdotuksessa esitetyn tietojen julkistamisen vaikuttavuutta, tehokkuutta, merkityksellisyyttä, johdonmukaisuutta ja lisäarvoa sekä myös merkittäviä vaikutuksia yrityksille tai kolmansissa maissa. Arvioinnissa on myös otettava huomioon uusi kansainvälinen kehitys.

- **Selittävät asiakirjat**

Maakohtainen raportointi on suhteellisen uusi käsite, joka edellyttää teknisesti moitteetonta täytäntöönpanoa. Tämän ehdotuksen tavoitteen täyttämiseksi ja mahdollisten porsaanreikien ja eroavaisuuksien välttämiseksi tarvitaan selittäviä asiakirjoja täytäntöönpanon apuna ja tehokkaan todentamisen mahdollistamiseksi, kun jäsenvaltiot saattavat säännöksiä osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Tämän vuoksi on perusteltua, että jäsenvaltiot liittävätkin ilmoitukseen, jonka ne antavat toimenpiteistä direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä, selittäviä asiakirjoja esimerkiksi vastaavuustaulukon muodossa.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Soveltamisala – erittäin suuret monikansalliset konsernit

Raportointitaakan asianmukaisen tasapainon varmistamiseksi ainoastaan sellaisia monikansallisia konserneja, joiden konsolidoidut tulot yhteensä ylittävät 750 miljoonaa euroa, vaaditaan laatimaan maakohtainen raportti. Tämä on sama raja-arvo, jota OECD/BEPS käyttää ja josta verojen kiertämisen estämisestä koskevassa paketissa säädetään. Ottaen huomioon verotuksen julkista avoimuutta koskevat erityiset tavoitteet ja joiltain osin ylittään pankkialalla ja kaivannaisteollisuudessa nykyisin sovellettavat vaatimukset, 750 miljoonan euron kynnyсарvo on laskettava maailmanlaajuiselta pohjalta, ja monikansalliset konsernit velvoitetaan toimittamaan tietoa niiden maailmanlaajuisista toimista. OECD:n mukaan tämän raja-arvon perusteella monikansallisista yrityksistä ainoastaan 10–15 prosenttia on sellaisia, joiden on toimitettava maakohtainen raportti; kuitenkin kyseisten monikansallisten yritysten liikevaihto on noin 90 prosenttia kaikkien monikansallisten yritysten liikevaihdosta. Ehdotus ei vaikuta pieniin ja keskisuuriin yrityksiin¹¹.

Kolmannessa maassa päätoimipaikkaa pitävän monikansallisen yrityksen osalta velvoite koskee sen EU:ssa olevia tytäryrityksiä tai sivuliikkeitä, jollei EU:n ulkopuolinen monikansallinen yritys saata konsernin maakohtaista raporttia julkisesti saataville ja ilmoita, mikä tytäryritys tai sivuliike EU:ssa on vastuussa maakohtaisen raportin julkistamisesta ”emoyrityksen” puolesta.

Tämä on samassa linjassa hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin¹² kanssa. Siinä säädetään, että EU:ssa olevien tytäryritysten tai sivuliikkeiden on toimitettava kolmannessa maassa olevan emokonsernin maakohtainen raportti veroviranomaisille. Tavoitteena on tarjota verohallinnolle täydelliset tiedot, jotka ne tarvitsevat tarkastellakseen mahdollisia haitallisia verokäytäntöjä, pikemmin kuin tarjota laajemmalle yleisölle yleiset maakohtaiset tiedot avoimuuden parantamiseksi.

Kun otetaan huomioon tämän aloitteen soveltamisalaan kuuluville monikansallisille yrityksille ehdotettu raja-arvo ja EU:ssa sovellettavat nykyiset raportointivelvollisuudet, on oikeasuhteista ja tehokasta asettaa raportointivelvollisuus ainoastaan EU:n alueelle sijoittuneille keskisuurille tai suuremmille tytäryrityksille. Näin ollen ei aseteta mitään uusia velvoitteita pienille yrityksille, jotka muodostavat yli 95 % kaikista yrityksistä Euroopan unionissa.

Pankkikonsernit

EU:n alueelle sijoittautuneiden pankkikonsernien on jo nyt julkistettava maakohtainen raportti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU 89 artiklan mukaisesti. Jos kyse on tämän aloitteen soveltamisalaan kuuluvista monikansallisista yrityksistä, ne vapautetaan velvoitteesta ilmoittaa tuloverotiedot edellyttäen, että direktiivin 2013/36/EU 89 artiklan mukainen kertomus kattaa EU:hun sijoittautuneen perimmäisen emoyrityksen ja sen kaikki sidosyritykset¹³.

¹¹ Katso edellinen alaviite 3.

¹² Direktiivi 2011/16/EU siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla.

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

Sisältö

Vain seuraavat tämän aloitteen tavoitteiden täyttämistä varten tarpeelliset ja riittävät tiedot on annettava: toiminnan luonne, työntekijöiden määrä, nettoliikevaihto (lähipiiri mukaan lukien), voitto ennen veroja, kuluvana vuonna tehdyn voiton perusteella maksettavan tuloveron määrä kyseisessä maassa, tosiasialliset maksut asianomaisen maan valtiovarainministeriölle kyseisen vuoden aikana sekä kertyneiden voittovarojen määrä.

Sen varmistamiseksi, että kansalaiset saavat riittävästi tietoa, jonka avulla he voivat paremmin arvioida miten monikansalliset yritykset edistävät hyvinvointia kussakin jäsenvaltiossa, tiedot olisi jaoteltava jäsenvaltioittain. Lisäksi jotkut kolmannet maat kieltäytyvät noudattamasta kansainvälisiä verotusalan hyvän hallintotavan standardeja ja aiheuttavat erityisiä haasteita verotukselle, joten monikansallisten yritysten toimia koskevat tiedot olisi esitettävä hyvin yksityiskohtaisesti. EU on laatimassa yhteistä luetteloa tietyistä verotuksellisista lainkäyttöalueista tältä pohjalta ja komission 28. tammikuuta 2016 antaman tiedonannon¹⁴ mukaisesti. Tiedonannossa tarkennettiin ehdotettu lähestymistapa ja arviointiperusteet mainitun luettelon laatimiseksi.

Kuten tiedonannossa esitetään, EU:n yhteisen luettelon on perustuttava selkeisiin ja kansainvälisesti perusteltavissa oleviin kriteereihin, jotka pohjautuvat kansainvälisesti sovittuihin standardeihin direktiivin mukaisesti ja vahvaan analyttiseen arviointiin. Komissio ja jäsenvaltiot laativat luettelon. Komissio ehdottaa, että lopullinen päätös EU:n yhteiseen luetteloon sisällytettävistä verotuksellisista lainkäyttöalueista tehtäisiin delegoidun säädöksen muodossa, jolloin neuvosto ja parlamentti osallistuisivat päätöksentekoon.

Lukuun ottamatta edellä kuvattua poikkeusta, joka liittyy joihinkin erityishaasteita aiheuttaviin kolmansien maiden lainkäyttöalueisiin, edellä mainitut tiedot konsernin toiminnoista muilla lainkäyttöalueilla annetaan kootusti esitettynä. Jos useampi kuin konsernin yksi yksikkö on osallisena tietyssä maassa, maakohtaisessa raportissa on esitettävä kaikkien tietojen yhteismäärä, jotka liittyvät kuhunkin yksikköön kyseisessä maassa.

Julkaiseminen

Tuloverotietoja koskeva konsolidoitu kertomus julkaistaan kaupparekisterissä, jotta tiedot olisivat varmasti saatavilla pitkällä aikavälillä. Koska tämän aloitteen tavoitteena on mahdollistaa julkinen valvonta, nämä kertomukset on myös asetettava yleisesti saataville yrityksen verkkosivuilla. Jotta ajallinen vertailu olisi mahdollista, kertomusten on oltava verkkosivuilla saatavilla vähintään viisi peräkkäistä vuotta.

Täytäntöönpano

Tämän aloitteen täytäntöönpano varmistetaan säännösten yhdistelmällä. Jäsenvaltioiden olisi säädettävä, että hallinto-, johto- ja valvontaelimet ovat kollektiivisesti vastuussa näistä kertomuksista. Paikallisen tytäryrityksen lakisääteisen tilintarkastajan on todennettava, onko maakohtainen raportti annettu ja saatavilla internetissä. Kolmanteen maahan sijoittautuneen monikansallisen yrityksen sivuliikkeen osalta vastuu on niillä henkilöillä, jotka vastaavat julkistamistoimista. Lisäksi sovelletaan direktiivin 2013/34/EU 51 artiklaa sen varmistamiseksi, että rikkomuksista määrätään tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia monikansallisille yrityksille tai niiden tytäryrityksille tai sivuliikkeille.

¹⁴ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle tehokasta verotusta koskevasta ulkoisesta strategiasta, COM(2016) 24 final.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI**direktiivin 2013/34/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tiettyjen yritysten ja siviiliikkeiden tuloverotietojen ilmoittamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 50 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹⁵,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yritysten tuloveronkiertoon liittyvät haasteet ovat viime vuosina lisääntyneet huomattavasti, ja niistä on tullut keskeinen huolenaihe unionissa ja maailmanlaajuisesti. Eurooppa-neuvosto totesi 18 päivänä joulukuuta 2014 antamissaan päätelmissä, että on tarpeen edistää kiireellisesti pyrkimyksiä torjua veronkiertoa kansainvälisellä ja unionin tasolla. Komissio asetti tiedonannoissaan ”Komission työohjelma 2016 Uudet haasteet – uudet keinot”¹⁶ ja ”Komission työohjelma 2015 – Uusi alkua”¹⁷ ensisijaiseksi tavoitteeksi siirtyä järjestelmään, jossa voitot verotetaan siinä maassa, jossa ne on tuotettu. Lisäksi komissio piti ensisijaisena tavoitteena vastata tasapuolisuutta ja verotuksen avoimuutta koskeviin yhteiskuntiemme vaatimuksiin.
- (2) Euroopan parlamentti antoi 16 päivänä joulukuuta 2015 päätöslauselman aiheesta lisää läpinäkyvyyttä, koordinoitua ja lähentymistä unionin yhtiöveropolitiikkoihin¹⁸ ja katsoi, että avoimuuden lisääminen yhtiöverotuksen alalla voi parantaa veronkantoa, tehostaa veroviranomaisten työtä ja lisätä yleisön luottamusta verojärjestelmiin ja valtionhallintoon.
- (3) Eurooppa-neuvoston 22 päivänä toukokuuta 2013 antamien päätelmien jälkeen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2013/34/EU¹⁹ sisällytettiin

¹⁵ EUVL C , , s . .¹⁶ COM(2015) 610 final, 27. lokakuuta 2015.¹⁷ COM(2014) 910 final, 16. joulukuuta 2014.¹⁸ 2015/2010 (INL).¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietäntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

uudelleentarkastelulauseke, jossa vaadittiin komissiota harkitsemaan mahdollisuutta ottaa käyttöön muiden teollisuudenalojen suuria yrityksiä koskeva velvoite laatia vuosittain maakohtainen raportti, ottaen huomioon taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestössä (OECD) tapahtuva kehitys ja asiaan liittyvien eurooppalaisten aloitteiden tulokset.

- (4) G20-ryhmä vaati maailmanlaajuisesti oikeudenmukaista ja nykyaikaista kansainvälistä verojärjestelmää marraskuussa 2015, ja hyväksyi veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja (Base Erosion and Profit Shifting – BEPS) koskevan OECD:n hankkeen. Kyseisen hankkeen tarkoituksena on antaa viranomaisille selkeät kansainväliset ratkaisut sellaisten nykyisissä säännöissä ilmenevien aukkojen ja puutteiden käsittelyä varten, jotka mahdollistavat yritysten voittojen siirtymisen verottomiin tai alhaisen verotuksen paikkoihin, joissa varsinaista arvonmuodostusta ei ehkä tapahdu. Erityisesti BEPS-toimenpiteessä numero 13 otetaan käyttöön tiettyjen monikansallisten yritysten maakohtainen raportointi veroviranomaisille luottamuksellisesti. Komissio hyväksyi 27 päivänä tammikuuta 2016 verojen kiertämisen estämistä koskevan paketin. Yksi paketin tavoitteista on saattaa BEPS-toimenpide numero 13 osaksi unionin lainsäädäntöä muuttamalla neuvoston direktiiviä 2011/16/EU²⁰.
- (5) Euroopan unionissa toimivien monikansallisten yritysten maksamia tuloveroja koskevan julkisen valvonnan lisääminen on olennainen tekijä, kun edistetään entisestään yritysten yhteiskuntavastuuta, lisätään hyvinvointia veronmaksun kautta, edistetään oikeudenmukaisempaa verokilpailua unionissa parantamalla tietoon perustuvaa julkista keskustelua ja palautetaan kansalaisten luottamus kansallisten verojärjestelmien oikeudenmukaisuuteen. Tällainen julkinen valvonta voidaan toteuttaa tuloverotietoja koskevan kertomuksen muodossa riippumatta siitä, mihin monikansallisen konsernin perimmäinen emoyritys on sijoittautunut.
- (6) Yleisön olisi voitava tarkastella kaikkia konsernin toimia, kun ryhmittymä on etabloitunut unionin alueella. Niiden konsernien osalta, jotka harjoittavat toimintaa unionin alueella ainoastaan tytäryritysten tai sivuliikkeiden kautta, tytäryritysten ja sivuliikkeiden olisi julkaistava ja toimitettava saataville perimmäisen emoyrityksen kertomus. Oikeasuhteisuuden ja tehokkuuden vuoksi olisi kuitenkin rajoitettava kertomuksen julkaisemista ja saataville toimittamista koskeva velvoite keskisuuriin tai suuriin unioniin sijoittautuneisiin tytäryrityksiin tai jäsenvaltiossa avattuihin kooltaan vertailukelpoisiin sivuliikkeisiin. Direktiivin 2013/34/EU soveltamisalaa olisi näin ollen laajennettava vastaavasti unionin ulkopuolelle sijoittautuneen yrityksen jäsenvaltioon avaamiin sivuliikkeisiin.
- (7) Jotta vältetään kaksinkertaista raportointia pankkialalla, perimmäisten emoyritysten, joihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2013/36/EU²¹ ja jotka sisällyttävät direktiivin 2013/36/EU 89 artiklan mukaisesti laadittavaan kertomukseensa kaikki toimintonsa ja kaikki konsolidoituun tilinpäätökseen sisällytettyjen sidosyritystensä toiminnot, mukaan lukien ne toiminnot, joihin ei

²⁰ Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta (EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1).

²¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

sovelleta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013²² kolmannen osan 1 osaston 2 luvun säännöksiä, olisi vapautettava tässä direktiivissä asetetuista raportointivaatimuksista.

- (8) Tuloverotietoja koskevan kertomuksen olisi annettava tiedot kaikista yrityksen tai kaikkien perimmäisen emoyrityksen määräysvallassa olevien konsernin sidosyritysten toimista. Tietojen olisi perustuttava BEPS-toimenpide numero 13:n raportointia koskeviin eritelmiin, ja se olisi rajoitettava siihen, mikä on välttämätöntä tehokkaan julkisen valvonnan mahdollistamiseksi, jotta voidaan varmistaa, että tietojen julkistaminen ei aiheuta suhteettomia riskejä tai haittoja. Kertomuksessa olisi esitettävä myös lyhyt kuvaus toimien luonteesta. Kuvaus voisi perustua dokumentointia koskevien OECD:n siirtohinnoitteluohteiden V luvun III liitteessä olevan taulukon 2 luokitteluun. Kertomuksessa olisi oltava myös yleinen kuvaus, jossa tarjotaan selitykset, jos konsernin tasolla ilmenee olennaisia eroavaisuuksia kertyneiden verojen ja tosiasiallisesti maksettujen verojen välillä, ottaen huomioon edellisten tilivuosien vastaavat määrät.
- (9) Sen varmistamiseksi, että kansalaiset saavat riittävästi tietoa, jonka avulla he voivat paremmin arvioida miten monikansalliset yritykset edistävät hyvinvointia kussakin jäsenvaltiossa, tiedot olisi jaoteltava jäsenvaltioittain. Lisäksi monikansallisten yritysten toimintaa koskevat tiedot olisi myös esitettävä erittäin yksityiskohtaisesti tiettyjen verotuksellisten lainkäyttöalueiden osalta, joihin liittyy erityisiä haasteita. Kaikkien muiden kolmansissa maissa toteutettavien toimintojen osalta tiedot olisi annettava kootusti.
- (10) Kolmansia osapuolia kohtaan olevan vastuun lisäämiseksi ja asianmukaisen hallinnoinnin varmistamiseksi unioniin sijoittuneen perimmäisen emoyrityksen, jonka on laadittava, julkaistava ja toimitettava saataville tuloverotietoja koskeva kertomus, hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenten olisi oltava kollektiivisesti vastuussa näiden raportointivelvoitteiden noudattamisesta. Koska sellaisten tytäryritysten, jotka ovat sijoittautuneet unioniin ja jotka ovat unionin ulkopuolelle sijoittautuneen perimmäisen emoyrityksen määräysvallassa, hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenillä tai henkilöillä, jotka vastaavat sivuliikkeen julkistamistoimista, saattaa olla vain rajoitetusti tietoja emoyhtiön laatiman tuloverotietoja koskevan kertomuksen sisällöstä, olisi rajoitettava mainittujen henkilöiden vastuuta julkaista ja toimittaa saataville kertomus.
- (11) Sen varmistamiseksi, että sääntöjenvastaisuudet julkistetaan, lakisääteisen tilintarkastajan (lakisääteisten tilintarkastajien) tai tilintarkastusyhteisön (tilintarkastusyhteisöjen) olisi tarkastettava, onko tuloveroa koskeva kertomus toimitettu tämän direktiivin vaatimusten mukaisesti ja asetettu saataville asianomaisen yrityksen tai sidosyrityksen verkkosivustolla.
- (12) Tämän direktiivin tarkoituksena on parantaa yritysten tuloveron avoimuutta ja julkista valvontaa mukauttamalla nykyisiä lainsäädäntöpuutteita, jotka koskevat yrityksille tai yhtiöille asetettuja velvoitteita julkaista kertomuksia niiden jäsenten ja ulkopuolisten etujen suojaamiseksi SEUT-sopimuksen 50 artiklan 2 kohdan g alakohdan tarkoitetulla tavalla. Kuten yhteisöjen tuomioistuim on todennut erityisesti asiassa C-

²² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

97/96, *Verband deutscher Daihatsu-Händler*²³ antamassaan tuomiossa, SEUT-sopimuksen 50 artiklan 2 kohdan g alakohdassa mainitaan yleisesti ulkopuolisten etujen turvaamista koskeva tavoite erottelematta näihin ulkopuolisiin kuuluvia ryhmiä tai sulkematta pois mitään ryhmää. Sijoittautumisvapautta koskevan tavoitteen saavuttamista, mikä on annettu pääpiirteissään toimielinten tehtäväksi SEUT-sopimuksen 50 artiklan 1 kohdassa, ei voida rajoittaa SEUT-sopimuksen 50 artiklan 2 kohdan säännöksillä. Kun otetaan huomioon, että tämä direktiivi ei koske verojen yhdenmukaistamista vaan ainoastaan velvoitteita julkaista tuloverotietoja koskevia kertomuksia, SEUT-sopimuksen 50 artiklan 1 kohta on asianmukainen oikeusperusta.

- (13) Jotta voidaan määrittää tietyt verotukselliset lainkäyttöalueet, joilta olisi näytettävä erittäin yksityiskohtaiset tiedot, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä näitä verolainkäyttöalueita koskevan EU:n yhteisen luettelon laatimiseksi. Kyseinen luettelo on laadittava tiettyjen kriteerien perusteella, jotka on eritelty asiakirjan ”Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle tehokasta verotusta koskevasta ulkoisesta strategiasta” (COM(2016) 24 final) liitteessä 1. On erityisen tärkeää, että komissio toteuttaa valmistelutyönsä aikana asianmukaisia kuulemisia, myös asiantuntijatasolla, ja että kyseiset kuulemiset toteutetaan niiden periaatteiden mukaan, jotka on vahvistettu parempaa lainsäädäntöä koskevassa toimielinten sopimuksessa, sellaisena kuin Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ovat sen hyväksyneet, ja joka odottaa virallista allekirjoitusta. Erityisesti delegoitujen säädösten valmisteluun osallistumisen tasavertaisten mahdollisuuksien varmistamiseksi Euroopan parlamentti ja neuvosto saavat kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijat, ja niiden asiantuntijoilla on pääsy järjestelmällisesti komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (14) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, vaan se voidaan sen vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (15) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet.
- (16) Selittäviä asiakirjoja koskevan 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman²⁴ mukaisesti jäsenvaltiot ovat sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään täytäntöönpanotoimia koskeviin ilmoituksiinsa yhden tai useamman selittävän asiakirjan, josta käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (17) Sen vuoksi direktiiviä 2013/34/EU olisi muutettava,

²³ Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 4.12.1997, *Verband deutscher Daihatsu-Händler*, C-97/96, ECLI:EU:C:1997:581.

²⁴ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2013/34/EU muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2013/34/EU seuraavasti:

- (1) Lisätään 1 artiklaan 1 a kohta seuraavasti:

”1 a Jäljempänä 2, 48 a – 48 g ja 51 artiklassa tarkoitettuja yhteensovittamistoimenpiteitä sovelletaan myös niihin jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin, jotka liittyvät sellaisen yrityksen jäsenvaltiossa perustamiin sivuliikkeisiin, johon ei sovelleta jäsenvaltion lainsäädäntöä, mutta joka on oikeudelliselta muodoltaan rinnastettavissa liitteessä I lueteltuihin yritysmuotoihin.”

- (2) Lisätään 10 a luku seuraavasti:

”10 a luku

Tuloverotietoja koskeva kertomus

48 a artikla

Määritelmät, jotka liittyvät tuloverotietojen raportointiin

Tässä luvussa tarkoitetaan

- (1) ’perimmäisellä emoyrityksellä’ yritystä, joka laatii suurimman yrityskokonaisuuden konsolidoidut tilinpäätökset;
- (2) ’konsolidoiduilla tilinpäätöksillä’ tarkoitetaan konsernin emoyrityksen laatimia tilinpäätöksiä, joissa varat, velat, oma pääoma, tulot ja kulut esitetään ikään kuin kyseessä olisi yksi taloudellinen yksikkö;
- (3) ’verotuksellisella lainkäyttöalueella’ valtiota tai ei-valtiollista lainkäyttöaluetta, jolla on itsenäinen veronkanto-oikeus yritysten tuloveron alalla.

48 b artikla

Yritykset ja sivuliikkeet, joiden on annettava tuloverotietoja koskeva kertomus

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että niiden kansallisen lainsäädännön alaiset perimmäiset emoyritykset, joiden konsolidoitu nettoliikevaihto ylittää 750 000 000 euroa, ja niiden kansallisen lainsäädännön alaiset yritykset, jotka eivät ole sidosyrityksiä ja joiden nettoliikevaihto ylittää 750 000 000 euroa, laativat ja julkaisevat vuosittain kertomuksen tuloverotiedoista.

Tuloverotietoja koskeva kertomus on asetettava yleisön saataville yrityksen verkkosivustolle päivänä jona se julkaistaan.

2. Jäsenvaltiot eivät saa soveltaa tämän artiklan 1 kohdassa vahvistettuja sääntöjä perimmäisiin emoyrityksiin, jos kyseisiin yrityksiin tai niiden sidosyrityksiin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU* 89 artiklaa, ja jos maakohtainen raportti sisältää tiedot kaikista perimmäisen emoyrityksen konsolidoituun tilinpäätökseen sisältyvien sidosyritysten toiminnoista.

3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että 3 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut keskisuuret ja suuret tytäryritykset, joihin sovelletaan niiden kansallista lainsäädäntöä ja sellaisen perimmäisen emoyrityksen määräysvallassa, jonka konsolidoitu nettoliikevaihto ylittää 750 000 000 euroa ja johon ei sovelleta jäsenvaltion lainsäädäntöä, julkaisevat vuosittain kyseisen perimmäisen emoyrityksen tuloverotietoja koskevan kertomuksen.
- Tuloverotietoja koskeva kertomus on asetettava yleisön saataville päivänä jona se julkaistaan tytäryrityksen tai sidosyrityksen verkkosivustolla.
4. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että niiden alueelle sellaisen yrityksen avaamat sivuliikkeet, johon ei sovelleta jäsenvaltion lainsäädäntöä, julkaisevat vuosittain tämän artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitetun perimmäisen emoyrityksen tuloverotietoja koskevan kertomuksen.
- Tuloverotietoja koskeva kertomus on asetettava yleisön saataville päivänä, jona se julkaistaan sivuliikkeen tai sidosyrityksen verkkosivustolla.
- Jäsenvaltiot voivat soveltaa tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa vain sivuliikkeisiin, joiden nettoliikevaihto ylittää kunkin jäsenvaltion lainsäädännössä 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritellyn nettoliikevaihdon raja-arvon.
5. Jäsenvaltioiden on sovellettava 4 kohdassa annettuja sääntöjä sivuliikkeeseen ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
- (a) sivuliikkeen avannut yritys on joko konsernin sidosyritys, joka on sellaisen perimmäisen emoyrityksen määräysvallassa, jota ei sovelleta jäsenvaltion lainsäädäntöä, ja jonka konsolidoitu nettoliikevaihto ylittää 750 000 000 euroa, tai yritys, joka ei ole sidosyritys ja jonka nettoliikevaihto ylittää 750 000 000 euroa;
 - (b) edellä a alakohdassa tarkoitetulla perimmäisellä emoyrityksellä ei ole 3 kohdassa tarkoitettuja keskisuuria tai suuria tytäryrityksiä.
6. Jäsenvaltiot eivät saa soveltaa tämän artiklan 3 ja 4 kohdan säännöksiä, jos 48 c artiklan mukaisesti laadittu tuloverotietoja koskeva kertomus on saatettu yleisön saataville sellaisen perimmäisen emoyrityksen verkkosivustolla, johon ei sovelleta jäsenvaltion lainsäädäntöä, kohtuullisessa ajassa ja enintään 12 kuukauden kuluessa tilinpäätöspäivästä ja jos kertomuksessa ilmoitetaan kertomuksen 48 d artiklan 1 kohdan mukaisesti julkaiseen jäsenvaltion lainsäädännön alaisen tytäryrityksen tai sivuliikkeen nimi ja kotipaikka.
7. Jäsenvaltion on vaadittava tytäryrityksiä tai sivuliikkeitä, joita 3 ja 4 kohdan säännökset eivät koske, julkaisemaan ja toimittamaan saataville tuloverotietoja koskeva kertomus, jos tällaiset tytäryritykset tai sivuliikkeet on perustettu tässä luvussa vahvistettujen raportointivaatimusten välttämiseksi.

48 c artikla

Tuloverotietoja koskevan kertomuksen sisältö

1. Tuloverotietoja koskevan kertomuksen on sisällettävä tiedot kaikesta yrityksen ja perimmäisen emoyrityksen toiminnasta, mukaan lukien kaikkien tilinpäätökseen konsolidoitujen sidosyritysten toiminta asiaankuuluvalla tilikaudella.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on sisällyttävä:
 - (a) lyhyt kuvaus toimintojen luonteesta;

- (b) työntekijöiden lukumäärä;
- (c) nettoliikevaihdon määrä, johon sisältyy liikevaihto lähipiirin kanssa;
- (d) voiton tai tappion määrä ennen tuloveroja;
- (e) kertyneet tuloverot (kuluva vuosi), joka tarkoittaa tilikauden verotettavaan voittoon tai tappioon perustuvaa eli kauden verotettavaan tulokseen perustuvaa veroa kaikkien sellaisten yritysten ja sivuliikkeiden osalta, joiden verotuksellinen kotipaikka on asiaankuuluvalla verotuksellisella lainkäyttöalueella;
- (f) maksetut tuloverot, joka tarkoittaa tilikauden aikana maksettuja tuloveroja kaikkien sellaisten yritysten ja sivuliikkeiden osalta, joiden verotuksellinen kotipaikka on asiaankuuluvalla verotuksellisella lainkäyttöalueella; sekä
- (g) kertyneiden tulojen määrä.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan e alakohtaa kauden verotettavaan tulokseen perustuvat verot koskevat ainoastaan yrityksen toimintoja kuluvan tilikauden aikana, eivätkä ne saa sisältää lykättyä verovelkaa eikä epävarmoja verosaamisia.

3. Kertomuksessa on esitettävä 2 kohdassa tarkoitettut tiedot erikseen kunkin jäsenvaltion osalta. Jos jäsenvaltioon kuuluu useita verotuksellisia lainkäyttöalueita, tiedot on yhdistettävä jäsenvaltion tasolla.

Kertomuksessa on myös esitettävä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot erikseen kullakin verotuksellisella lainkäyttöalueella, jotka edellisen tilikauden lopussa on lueteltu 48 g artiklan mukaisesti laaditussa yhteisessä unionin luettelossa tietyistä verotuksellisista lainkäyttöalueista, jollei kertomuksessa nimenomaisesti vahvisteta jäljempänä 48 e artiklassa tarkoitettua vastuun mukaisesti, että konsernin mainitun verotuksellisen lainkäyttöalueen lainsäädännön alaiset sidosyritykset eivät voi suoraan harjoittaa liiketoimia samaan konserniin kuuluvan sidosyrityksen kanssa, johon sovelletaan jonkin jäsenvaltion lainsäädäntöä.

Kertomuksessa on esitettävä 2 kohdassa tarkoitettut tiedot kootusti muilta verotuksellisilta lainkäyttöalueilta.

Tiedot on jaoteltava kunkin verotuksellisen lainkäyttöalueen mukaan sen perusteella, onko siellä olemassa kiinteää toimipaikkaa tai pysyvää liiketoimintaa, joka konsernin toiminnan vuoksi voi aiheuttaa tuloverovelvollisuuden kyseisellä verotuksellisella lainkäyttöalueella.

Jos usean sidosyrityksen toiminta voi aiheuttaa verovelvollisuuden yhdellä verotuksellisella lainkäyttöalueella, kyseistä lainkäyttöaluetta koskevien tietojen on vastattava niitä yhdistettyjä tietoja, jotka liittyvät kunkin sidosyritykseen ja sen sivuliikkeen tällaisiin toimintoihin kyseisellä verotuksellisella lainkäyttöalueella.

Tiettyä toimintaa koskevia tietoja ei saa liittää samanaikaisesti useampaan kuin yhteen verotukselliseen lainkäyttöalueeseen.

4. Kertomukseen on sisällyttävä konsernitasolla yleinen kuvaus, jolla selitetään 2 kohdan e ja f alakohdan mukaisesti esitettyjen määrien mahdolliset merkittävät erot, ottaen tarvittaessa huomioon aiempia tilikausia koskevat vastaavat määrät.
5. Tuloverotietoja koskeva kertomus on julkaistava ja asetettava saataville verkkosivustolla vähintään yhdellä unionin virallisella kielellä.

6. Tuloverotietoja koskevassa kertomuksessa käytetyn valuutan on oltava sama valuutta, jolla konsolidoitu tilinpäätös esitetään. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia, että julkaistavassa kertomuksessa käytetään eri valuuttaa kuin tilinpäätöksessä käytetty valuutta.
7. Jos jäsenvaltiot eivät ole ottaneet euroa käyttöön, 48 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kynnysarvo muunnetaan kansalliseksi valuutaksi käyttämällä Euroopan unionin virallisessa lehdessä [Publications Office- set the date = the date of the entry in force of this Directive] julkaistua valuuttakurssia, jota suurennetaan tai pienennetään enintään viidellä prosentilla, jotta kansallisessa valuutassa ilmaistu summa saadaan pyöristettyä.

Edellä 48 b artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua kynnysarvoa muunnetaan vastaavaksi summaksi asianomaisten kolmansien maiden kansallisessa valuutassa käyttämällä [Publications Office - set the date = the date of the entry in force of this Directive] vahvistettua valuuttakurssia, pyöristettynä lähimpään tuhanteen.

48 d artikla

Julkaiseminen ja saatavuus

1. Tuloverotietoja koskeva kertomus on julkaistava kunkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti noudattaen direktiivin 2009/101/EY 2 luvun säännöksiä, ja siihen on liitettävä tämän direktiivin 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja asiakirjat ja tarvittaessa neuvoston direktiivin 89/666/ETY** 9 artiklassa tarkoitettuja tilinpäätösasiakirjat.
2. Edellä 48 b artiklan 1, 3, 4 ja 6 kohdassa tarkoitettua kertomusta on oltava saatavilla verkkosivustolla vähintään viiden peräkkäisen vuoden ajan.

48 e artikla

Vastuu tuloverotietoja koskevan kertomuksen laatimisesta, julkaisemisesta ja saataville asettamisesta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 48 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettua perimmäisen emoyrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenet, jotka toimivat kansallisen lainsäädännön mukaisen toimivallan mukaisesti, ovat kollektiivisesti vastuussa sen varmistamisesta, että tuloverotietoja koskeva kertomus laaditaan, julkaistaan ja asetetaan saataville 48 b, 48 c ja 48 d artiklan mukaisesti.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin 48 b artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tytäryritysten hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenet, ja henkilöt, jotka vastaavat tämän direktiivin 48 b artiklan 4 kohdassa tarkoitettua sivuliikkeen direktiivin 89/666/ETY 13 artiklassa tarkoitetuista julkistamistoimista, ja jotka toimivat heille kansallisessa lainsäädännössä annettujen valtuuksien mukaisesti, ovat kollektiivisesti parhaan tietonsa ja taitonsa mukaisesti vastuussa sen varmistamisesta, että tuloverotietoja koskeva kertomus laaditaan, julkaistaan ja asetetaan saataville 48 b, 48 c ja 48 d artiklan mukaisesti.

48 f artikla

Riippumaton tarkastus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos yksi tai useampi lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö tarkastaa sidosyrityksen tilinpäätöksen 34 artiklan 1 kohdan mukaisesti,

lakisääteisen tilintarkastajan (lakisääteisten tilintarkastajien) tai tilintarkastusyhteisön (tilintarkastusyhteisöjen) on tarkastettava myös, että tuloverotietoja koskeva kertomus on laadittu, julkaistu ja asetettu saataville 48 b, 48 c ja 48 d artiklan mukaisesti. Lakisääteisen tilintarkastajan (lakisääteisten tilintarkastajien) tai tilintarkastusyhteisön (tilintarkastusyhteisöjen) on ilmoitettava tilintarkastuskertomuksessa, jos tuloverotietoja koskevaa kertomusta ei ole toimitettu tai asetettu saataville mainittujen artiklojen mukaisesti.

48 g artikla

Yhteinen unionin luettelo tietyistä verotuksellisista lainkäyttöalueista

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 49 artiklan mukaisesti laadittaessa yhteinen unionin luettelo tietyistä verotuksellisista lainkäyttöalueista. Luettelon on perustuttava sellaisten verotuksellisten lainkäyttöalueiden arviointiin, jotka eivät täytä seuraavia perusteita:

- (1) avoimuus ja tietojenvaihto, mukaan lukien pyynnöstä suoritettava tietojenvaihto ja finanssitilitietojen automaattinen tietojenvaihto;
- (2) oikeudenmukainen verokilpailu;
- (3) G20-maiden ja/tai OECD:n laatimat standardit;
- (4) muut asiaankuuluvat standardit, myös rahanpesun vastaisen toimintaryhmän laatimat kansainväliset standardit.

Komissio tarkastelee säännöllisesti uudelleen luetteloa ja tarvittaessa muuttaa sitä uusien olosuhteiden huomioon ottamiseksi.

48 h artikla

Tuloverotietoja koskevan kertomuksen toimittamisen aloituspäivä

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, joilla saatetaan 48 a – 48 f artiklan säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä, sovelletaan viimeistään sen tilikauden alkamispäivästä lähtien, joka alkaa [*Publications Office- set the date = one year after the transposition deadline*] tai sen jälkeen.

48 i artikla

Kertomus

Komissio antaa kertomuksen 48 a – 48 f artiklassa säädettyjen raportointivelvoitteiden noudattamisesta ja niiden vaikutuksesta. Kertomukseen on sisällytettävä arvio siitä, tuottaako tuloverotietoja koskeva kertomus asianmukaisia ja oikeasuhteisia tuloksia, kun otetaan huomioon tarve varmistaa riittävä avoimuuden taso ja kilpailukykyinen ympäristö yrityksille.

Kertomus on toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään [*Publications Office- set the date = five years after the transposition date of this Directive*].”

- (3) Muutetaan 49 artikla seuraavasti:
 - (a) Korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Siirretään 1 artiklan 2 kohdassa, 3 artiklan 13 kohdassa, 46 artiklan 2 kohdassa ja 48 g artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle määräämättömäksi ajaksi 54 artiklassa tarkoitettuna päivänä alkaen.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 1 artiklan 2 kohdassa, 3 artiklan 13 kohdassa, 46 artiklan 2 kohdassa ja 48 g artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.”

(b) Lisätään 3 a kohta seuraavasti:

”3 a Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä [päivä] tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.”

(c) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Edellä olevien 1 artiklan 2 kohdan, 3 artiklan 13 kohdan, 46 artiklan 2 kohdan ja 48 g artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

** Yhdestoista neuvoston direktiivi 89/666/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1989, julkistamisvaatimuksista, jotka koskevat toisen valtion lainsäädännön alaisten, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden jäsenvaltioon avaamia sivuliikkeitä (EYVL L 395, 30.12.1989, s. 36).”

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [*Publications Office* - set the date = one year after entry into force]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja